

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2986/2021
20.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Бранке Дражић и Бранислава Босилковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јаковљевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради исплате отпремнине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 991/21 од 05.03.2021. године, у седници одржаној 20.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 991/21 од 05.03.2021. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 991/21 од 05.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1923/19 од 21.10.2020. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да исплати тужиоцу износ од 380.043,84 динара са законском затезном каматом од 20.02.2014. године, као дана када је утврђено право тужиоца на старосну пензију, па до исплате. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 991/21 од 05.03.2021. године, ставом првим изреке жалба тужене је одбијена и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1923/19 од 21.10.2020. године, у ставу првом изреке. Ставом другим изреке укинута је решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди и предмет у укинutom делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку због погрешне примене материјалног права.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. став 2. ЗПП, оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Тужилац уз ревизију није приложио одговарајуће судске одлуке које би поткрепиле тврдњу о постојању различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова о истом тужбеном захтеву као што је конкретан, па није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе. Образложења побјаних пресуда за одлуку о одбијању тужбеног захтева због застарелости потраживања у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права – одредаба чл. 360, 361, 362. и 388. Закона о облигационим односима и члана 196. Закона о раду. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у том смислу одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени наведених законских одредби, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побјаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате отпремнине поднета је 20.02.2019. године, а вредност предмета спора побјаног дела износи 380.043,84 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић